

[Jørgen Jørgensen (Lejre).]

erhvervslivets frie muligheder for at træffe aftaler, som kan ligge heri.

Jeg har iøvrigt ikke mere at sige til det, som er fremført her. Jeg tror, at når der skal træffes en beslutning i folketinget, er den vej, flertallets forslag anviser, den eneste rigtige.

Alfred Jensen: Det ærede medlem hr. Lindberg sagde, at det var uhyre nemt for mig at stå op og tale her i dag. Jeg skal erkende, at det volder mig ikke meget besvær. Det gør det ikke, fordi jeg holder mig til de synspunkter, landarbejderne og arbejderne har, de synspunkter, der er nedlagt i de beslutninger, som er taget på de faglige kongresser. Jeg forstår godt, at det ærede medlem må drage et lille suk, for det kan jo ikke være særdeles let for ham at stå her i dag og tale, som han gør. Det ærede medlem er jo klar over, at det, jeg har ført frem, egentlig var det, han skulle have sagt som sekretær i De samvirkende Fagforbund som repræsentant for danske arbejdere. Det kom også til udtryk, da han sagde, at min procedure havde været ganske udmærket.

Så kom han med udtalelser om, at han ikke helt stolede på mig. Jeg synes, det er ganske uberegtiget at komme med sådan tale, al den stund det ærede medlem ved, hvordan min stilling har været til dette forslag. Han ved, hvordan min stilling var til disse spørgsmål, da vi diskuterede sikkerheden for de fagorganiserede arbejdere på arbejdspladserne. Da var det det ærede medlem, der stod her og sagde: ingen indblanding i disse sager; dem ordner vi bedst selv. Nu er vi kommet dertil, at sagen ikke ordnes, og hvad gør så det ærede medlem? Han går ind for en afgørelse, som må gå imod det, arbejderne ønsker.

Det ærede medlem står nu her og fortæller, at hans forhold til fagbevægelsens hovedbestyrelse i Dansk Arbejdsmands Forbund er i bedste orden, og han står og søger at kalde mig til orden, fordi jeg har indtaget samme standpunkt som arbejdsmandsforbundets hovedbestyrelse. Jeg ved ikke, om det ærede medlem får absolution for den tale, han holdt her, og for den måde, hvorpå han stemmer om et par timers tid. Det er muligt, han kan få det af hovedbestyrelsen, men jeg er overbevist om, at han ikke får

det af medlemmerne i Dansk Arbejdsmands Forbund, af medlemmerne i dansk fagbevægelse overhovedet, for de havde ikke ventet, at noget sådant ville blive sagt, når det ærede medlem kom herind i tinget og skulle svare til de beslutninger, der er truffet omkring på de faglige kongresser.

Det ærede medlem henviser til, at Dansk Arbejdsmands Forbunds hovedbestyrelse er gået ind for frivillig voldgift. Ja, det ved jeg meget vel. Men det var i en lidt anden situation, på et lidt andet stadium af denne kamp. Dansk Arbejdsmands Forbund har indtaget et andet standpunkt nu, idet de siger: nu er kampen kommet, og lad den så få lov at gå til ende, så vi får en løsning på spørgsmålene. Det var mere rimeligt, om man havde gjort opmærksom på, at arbejdsmandsforbundets hovedbestyrelse nu ikke kunne blive stående ved det, den stod på, da de sagde frivillig voldgift.

Det er kommet dertil, at det er blevet et kampspørgsmål, at arbejdsgiverne har brugt en taktik, som går ud over befolkningen i by og på land, for at gennemtvinge statsindgreb. Det, som arbejdsmandsforbundet har bedt om, er, at man ikke blander sig i sagen, fordi konflikten ellers snart ville være afviklet til gunst for arbejderne. Dér sidder så det ærede medlem hr. Lindberg og forøvrigt mange flere fagforbundstillidsmænd i denne sal og tager ikke hensyn til det, arbejdsmandsforbundet har sagt, går stik imod det, som ledelsen mener om denne sag, og så forsøger det ærede medlem at snakke sig fra det ved at tale om, at jeg måske vil indtage en anden stilling en anden dag. Jeg tror ærlig talt, at når det går så hurtigt med at skifte standpunkt, som det gør i det parti, det ærede medlem repræsenterer, så skulle man undlade at kaste med sten, al den stund der ikke er grund til at kaste med dem.

Hvordan vil f. eks. det ærede medlem hr. Wiggo Larsen, der i går i arbejdsmandsforbundets hovedbestyrelse stemte for at afvise indgreb i denne sag fra folketingets side, te sig? Vil han stå op og tage afstand fra det ærede medlem hr. Lindberg, fra regeringen, fra udvalgsflertallet, eller vil han gøre forsøg på at få lov at sidde i tavshed, indtil afstemningen kommer, og så rejse sig op og stemme imod det, han stemte for i går. Jeg synes ærlig talt, det ærede medlem hr. Lindberg